

ازگان کمیته مرکزی حزب دمکرات کردستان ایران

۱۴۹ اردیبهشت ماه ۱۳۶۸ - مه ۱۹۸۹ ۵۰ ریال

بازنگری قانون اساسی !

بطوریکه خوانندگان عزیز اطلاع دارند بدنیال درخواست ۱۶۶ تن از نمایندگان مجلس آخوندی و شماری از سردمداران رژیم، آیت الله خمینی ۲۵ تن از مبره های رژیم و قشریون را در مورد اصلاح و بازنگری قانون اساسی کرده است. سال ۱۳۵۸ هنگامیکه پیش نویس قانون اساسی جمهوری اسلامی نامراً بمنظور المپارشر در سرزنی افکار

۴

یادی از جنگ نقده

در نخستین روزهای اردیبهشت ماه مناسبت مردم کردستان ایران و بویژه ساکنان منطقه سلد و تروصه، ناجوان مردانهای را بخاطر می آورند که مزدوران رژیم پادشاهی در شهر نقده آن را علیه فرزندان دو خلق

۱۰

روند دمکراتیزاسیون در جهان

طی سالهای اخیر، آذنگ رشد دمکراسی و آزادیهای دمکراتیک در جهان شتاب بیشتری پیدا کرده و تغییراتی در بسیاری از کشورهای دیگر کشورها رانویسی دهد. تونس، سودان و الجزایر

۷

روز خوش بینی نسبت به آینده!

صد سال پیش در ماه ژوئیه ۱۸۸۹ کنگره اول انترناسیونال دوم تصمیم گرفت روز اول ماه مه هر سال را روز همیشه بین المللی کارگران جهان اعلام نماید. این تصمیم قبل از همه با توجه به مبارزات و خواستهای کارگران آمریکایی اتخاذ گردید. از سال ۱۸۸۵ کارگران جهان بتدریج اول ماه مه را تبدیل به روز مبارزه در راه خواستهای خود نمودند و آنرا همه ساله جشن گرفتند.

اکنون صد سال از تصمیم انترناسیونال دوم میگذرد. طی یک قرن مبارزات کارگران در کشورهای مختلف جهان، از مراکش بسیاری گذشته و فراز و نشیب فراوانی به خود دیده است. شرایط زندگی و مبارزه طبقه کارگر همواره در روز اول ماه مه

۲

کشمکش میان ایران و ترکیه چگونه به سرعت پایان یافت؟

خوانندگان عزیز! همانطور که به یاد دارید در ماه گذشته به دنبال احیای قانون منع حجاب در دانشگاههای ترکیه، ۱۵۰ نفر از نمایندگان مجلس آخوندی از دولت خواستند تا مناسبات دیپلماتی خود با ترکیه را مناسبت

۱۲

از یاسر عرفات بشنویم

در اوایل ماه مه ۱۹۸۹ یاسر عرفات رئیس کمیته اجرایی سازمان آزادیبخش فلسطین یک دیدار رسمی از کشور فرانسه بعمل آورد و با مقامات بلند پایه آن کشور به گفتگو نشست. حدود یکماه قبل از آن

۱۵

در این شماره:

- ۱۴ ★ دگرگونی در اریتره
- ۱۷ ★ کتابخانه کردی در "بروکلین آمریکا"
- ۱۷ ★ سوئد و مساله کرد
- ۱۹ ★ چند خبر مهم ایران و جهان
- ۲۱ ★ رژیم اسلامی و جنبش دانشجویی

بقیه از صفحه ۱

روز خوش بینی نسبت به آینده!

انعکاس یافته و بدین ترتیب این روز تبدیل به آینده‌بیکارها، بی‌شروبه‌ها، عقب‌نشینی‌ها، شکست‌ها و بی‌روزبهای کارگران در انحساً مختلف جهان گردیده است. لیکن بطور کلی طبقه کارگر جهان در صد سال گذشته بی‌روزبهای بزرگ تاریخی دست نیافته و علی‌رغم مشکلات و موانع بسیار گام به گام به هدفهای سیاسی و اقتصادی خود نزدیک‌تر شده است. درست است که هنوز شعار رهبران انترناسیونال اول، "پرولترهای جهان متحد شوید" به تحقق نپیوسته، اما همبستگی کارگران جهان چه در سطح ملی و چه در سطح بین‌المللی واقعیتی است انکارناپذیر. اگرچه کار هنوز بر سرمایه کاملاً فایسق نیامده و نتوانسته است خود را از جنگال استثمار رهائی بخشد، لیکن سنگر به سنگر سرمایه را به عقب‌رانده و ارزش خود را بعنوان سرچشمه بی‌پایان پیشرفت تمام بشریت نمایان ساخته است.

نگاهی به صد سال گذشته نشان می‌دهد که اول ماه مه در دورانه‌های تاریخی و در کشورهای مختلف جهان در شرایط مشابهی برگزار نگردیده است. هر دوران معینی مهر خود را بر این روز جهانی زده و نشانی از زندگی و مبارزات کارگران بر آن بجای گذارده است.

سال ۱۹۸۹ اول ماه مه با جلوه خاصی برگزار می‌شود. امسال بشریت شاهد تحولات بزرگی در بسیاری از کشورها، در روابط بین کشورهای بزرگ و در رشد بی‌سابقه دو بروسه جهانی، بروسه صلح و دمکراتیزاسیون

در سراسر جهان است. پیروزی پرسترویکا و گلاسنوت در اتحاد شوروی و کشورهای سوسیالیستی دیگر، دور شدن خطر جنگ اتمی، پایان برخی از جنگهای محلی و زمین‌سازی برای خاتمه دادن به بقیه، پیروزی دمکراسی در بسیاری از کشورهای جهان سوم و سوسیالیستی، همه دست‌بند هم داده و اول ماه مه ۱۹۸۹ را به جشن دمکراسی و صلح تبدیل نموده اند. هم اکنون کارگران در چندین کشور با شرایط مناسب تری برای مبارزه در راه تحقق خواسته‌های خود روبرو هستند. این امر هم در لهستان صادق است و هم در یاراگوئه، هم در سودان و هم در پاکستان. شاید بتوان در یک کلمه اول ماه مه ۱۹۸۹ را روز خوش بینی نسبت به آینده نامید. در این آینده امید زحمتکشان جهان به بهتر زندگی کردن، امید طبقه‌های ستمدیده به رهائی، امید آزادخواهان بیکه دمکراسی و امید بشریت به صلح پایدار نهفته است.

یکی از ویژگیهای اول ماه مه این است که در بسیاری از کشورها، تنهاروز همبستگی کارگران بشمار نمیرود، بلکه به جشن همه قشرهای مردم تبدیل گردیده است و این پدیده تنها در کشورهای سوسیالیستی به چشم نمی‌خورد، بلکه کشورهای متعددی در جهان سوم را نیز شامل می‌گردد. در این جشن سوسیالیست‌ها، کمونیست‌ها، دمکرات‌ها و بیروان اعتقادات سیاسی و مذهبی و ایدئولوژیک مختلف شرکت میکنند. همچنین از ویژگیهای اول ماه مه اینست که خواسته‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و حتی فرهنگی و خواسته‌های مربوط به محیط زیست همه با هم مطرح می‌شوند. این خود نشانه دیگری از این واقعیت است که اول ماه مه تنها مظهر همبستگی کارگران نیست بلکه به روز همیاری و همدردی همه دمکرات‌ها،

هواداران ملج و دوسی بین خاکها و مبارزان راه زندگی بهتر برای بشریت تبدیل گردیده است .

در یک جنبش شرایط نظری به وضع زندگی طبعاً کارگر در ایران مارا دچار احساسی دو گانه میکند . از سویی کشور ما یکی از تاریکترین دورانهای تاریخی خود را میگذراند و در عصر نوین کمتر اتفاق افتاده که طبقه کارگر مین ما این جنبش در زیر فشار همه حائمه و بیسابقه ای زجر بکشد و تنها به مبارزات محدود و اعتمبات برانگنده کفایت کند . فشار اجتماعی توأم با سرکوب و سست و شوی معزی و نیسود سازمان مشکلی که از درون کارگر ایران برخاسته باشد و در زیر نام طبقه کارگر تنها به محافل روشنفکری محدود نشود ، همه این عوامل چندین سال است جنبش ارتش چند میلیونی کارگران ایران را فلج نموده است . در حالیکه خاطره مبارزات درخشان اعتمبات ، تظاهرات و حتی قیام کارگران ایران در گذشته دور و نزدیک فراموش نشدی است . از جانب دیگر همین گذشته پر افتخار طبقه کارگر ایران فاضل گسترش مبارزات آینده اساو سرچشمه خوش بینی ، تردیدی نیست که طبقه کارگر ایران نیز مانند کل کشور ، بر اثر بیکارهای سخت شامل بیروسی جهانی دمکراتیزاسیون خواهد شد و آنگاه اتحاد و تحرك تاریخی خود را باز خواهد یافت و بعنوان نیروی عظیمی ، نقش تاریخی خود را در رهائی مین ما از جنگسال ارتجاع و استبداد ایفا خواهد نمود . احساس دو گانه تأثر و اندوه ، با نگاهی به حال و امید خوشبینی نسبت به آینده از همین واقعیت سرچشمه میگردد .

جه رژیم شاه و جه رژیم خمینی روحی به صنعتی کردن کردستان نداشته اند . از

اینرو جز چند نگاه صنعتی کوچک که برخی از آنها نیز در جریان جنگ صدمه دیده است ، اثری از صنعت مدرن و یا سنگین در کردستان دیده نمی شود . طبیعی است که در چنین شرایطی طبقه کارگر در کردستان رشد کافی نیافته و کارگران کردستان هنوز در سرآغاز مبارزه بخاطر خواستهای طبقاتی خود قرار دارند . از سوی دیگر کردستان هم اکنون در مرحله مبارزه بخاطر رفع ستم ملی قرار دارد . این دو عامل بدون تردید به رشد آگاهی طبقاتی میافزاید . البته این واقعیت ها را نمیتوان با دادن شماره های سند و طرح خواستهای ماکسیمالیستی تغییر داد . با اینهمه در سالهای گذشته کارگران کردستان خواستهای سیاسی و اقتصادی و اجتماعی خود را به اشکال مختلف مطرح ساخته و در راه تحقق آنها مبارزه نموده اند و این مبارزه امروز نیز ادامه دارد . حزب ما بر این عقیده بوده و هست که مبارزه در راه حقوق ملی را نمیتوان از مبارزه برای رفع ستم طبقاتی جدا ساخت . این دو مبارزه بموازات هم پیش میروند . تنها مسئله ای که در این رابطه باید مورد توجه قرار گیرد ، این واقعیت است که کدامیک از این دو مبارزه در هر مرحله ای برجستگی ویژه ای از خود نشان مینماید .

حزب ما بر آنست که بدون اینکه از ارزش مبارزه کارگران برای تحقق خواستهای خود کاسه شود و بدون اینکه این مبارزه به آینده واگذار گردد ، در مرحله کنونی ، این مبارزه در راه حقوق ملی خلق کرد است که برجسته تر است و محور همه مبارزات بشمار میرود . بدون تردید در مرحله دیگری که حقوق ملی تأمین گردد ، مبارزه در راه خواستهای کارگران و بطور کلی زحمتکشان برجستگی بیشتری پیدا خواهد کرد . از اینرو کارگران کردستان وطبعاً ملی خود میدانند

بازنگری قانون اساسی !

عمومی قرار گرفت. حزب دمکرات کردستان ایران نقطه نظرهای خود را پیرامون پیش-نویس مزبور در شماره‌های ۵۷، ۵۸ و ۵۹ نشریه "کردستان" انتشار داد. متأسفانه همانگونه که قابل پیش‌بینی بود این نقطه نظرها همچون نقطه نظرهای اغلب صاحب‌نظران در تدوین قانون اساسی مورد توجه قرار نگرفته و در نتیجه قانون اساسی به صورتی که مورد نظر خمینی و همفکرانش بود به مردم ایران تحمیل گردید. صرف نظر از اینکه جوانب مثبت این قانون اساسی تصویب شده نیز در عمل به هیچوجه پیاده نشده اکنون که پس از گذشت ده سال از تصویب این قانون، آخوندها نه بخاطر احقاق حقوق توده‌ها، بلکه بمنظور بازهم توسعه دایره اختیارات سردمداران جمهوری اسلامی درمورد بازنگری قانون اساسی برآمده‌اند، لزومی به نگارش مطلبی جدید پیرامون موضوع نمی‌بینیم. زیرا آنچه ده سال پیش در این مورد از سوی حزب ما انتشار یافته است، هم اکنون نیز صدق می‌کند. و بهمین دلیل ما بدرج مجدد نقاط اصلی دیدگاههای سال ۱۳۵۸ حزب پیرامون پیش‌نویس قانون اساسی در "کردستان" میادرت می‌ورزیم. خوانندگان گرامی پس از خواندن این نقطه نظرها کلاً متوجه صحت سیاست حزب در آن موقع خواهند شد. تنها مطلبی که باید متذکر شد این است که سردمداران جمهوری اسلامی ناچارند سیستم دیگری را بشکل سیستمی جایگزین ولایت فقیه نمایند. چراکه پس از عزل منتظری در صورت سرنگ شدنی خلا جزایر ناپذیری در رژیم جمهوری اسلامی بوجود خواهد آمد. اینک ما تنها بعنوان نمونه به چند مورد اشاره می‌کنیم:

۱- سال ۱۳۵۸ ما به تعارض میان

اصول ۷۵ و ۱۰۴ در مورد اختیارات رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر اشاره کرده بودیم. هم اینک پس از گذشت ده سال حضرات خود متوجه تعارض مزبور شده‌اند و می‌خواهند آن را احتمالاً با حذف پست نخست‌وزیری حل نمایند.

۲- در حالیکه حزب ما در سال ۱۳۵۸ اختیارات رئیس‌جمهور را مابین با شهادت دمکراتیک می‌دانست و معتقد بود که اختیارات وسیعی که در قانون اساسی برای رئیس‌جمهور در نظر گرفته شده است، دشوار را بسوی دیکتاتوری سوق می‌دهد. ملاحظه می‌شود که یکی از اهداف بازنگری قانون اساسی افزایش بازهم بیشتر اختیارات مقام ریاست جمهوری است.

۳- ما، بعدم تشکیل مجلس موسسان و تصویب قانون اساسی از طریق رفراندوم که شیوه‌ای است غیر دمکراتیک اعتراض داشتیم. حال آنکه تغییراتی که قرار است در قانون اساسی صورت گیرد تنها با نظر تعدادی اندک از آخوندهای دست‌چین شده توسط خمینی بعمل می‌آید. و فراتر از آن وظایف اصلی این عده نیز با صراحتی غیر قابل انکار از سوی شخص خمینی تعیین گردیده است و برای حفظ ظاهر بنا به دستور خمینی تغییرات داده شده مجدداً به رفراندوم گذارده خواهد شد.

۴- مهمترین نقیصه‌ای که در پیش‌نویس قانون اساسی بنظر حزب دمکرات کردستان ایران رسیده بود، عدم برخورداری طبقه‌های ایران از حق خودمختاری بود. چنانکه همه مردانیم رفع این نقیصه نیز به هیچوجه جز مواردی نیست که آیت‌الله خمینی، تجدید نظر در آنها را به هیأت بازنگری قانون اساسی توصیه نموده است. همچنانکه هموطنان گرامی و بویژه مردم کردستان بیاد دارند، حزب دمکرات



ایران منافات دارد، بدون اینکه پیشداوری کرده باشیم بر این عقیده ایم قانون اساسی اصلاح شده از سوی دارودسته خمینی کمتر از قانون اساسی پیشین منافع خلقهای ایران را مدنظر قرار خواهد داد. در اینصورت مردم کردستان این بار نیز با اصلاحات قانون اساسی رای منفی خواهند داد و با اصولاً از شرکت در فرآیند و خودداری خواهند کرد.

و اصرار بر وجود و بقای این عنوان پسور دشمنان تفرقه طلب خواهد بود آیه "ان اکرمکم عندالله اتقیکم" بیان چنین موضعی را منتفی می داند.

اعمال قوه مقننه از راه همه پرسی و مراجعه مستقیم به آراء مردم در همه حال نمی تواند سودمند باشد و اصولاً فرآیند و شیوه ای غیر دمکراتیک برای مراجعه به افکار است زیرا در انجام و برگزاری فرآیند از افراد متخصص نظرخواهی نمی شود تا با بررسی و دقت و تأمل و نهایتاً تحلیل موضوع فرآیند و به اظهار نظر بپردازند بلکه از مردم ساده از اکثریت جامعه که بلحاظ پایین بودن سطح فرهنگ و کثرت مشغله های زندگی از درک مسائل تجزیه و تحلیل همه جانبه آن عاجزند کمب نظر می شود و علاوه بر این آنچه که خواسته می شود پیش "آری یا نه" ساده است نه نقطه به نظرهای فراگیر افراد.

در اصل بیست و دوم، برای بررسی حقوق زن و مرد به اختصار و اجمال گفته شده است. تصریح به مساوات در مورد حقوق زن و مرد در جامعه و خانواده و همچنین دریافت مسرد مساوی در مقابل کار مساوی برای زنان ضرورت دارد.

کردستان بدایلی که در نقطه نظرهایش پیرامون قانون اساسی ذکر نموده بود، فرآیندوم قانون اساسی را تحریم کرد و درصد سیار کمی از مردم کردستان در فرآیندوم مزبور شرکت جستند. و چون هدف اصلی از بازنگری قانون اساسی تحکیم مبانی متزلزل رژیم جمهوری اسلامی است، امری که با منافع اکثریت قریب به اتفاق مردم

داخلی و روابط بین المللی و اجرای قانون اساسی و تنظیم روابط قوای سه گانه عهده دار انجام وظایف است. اما در اصل ۱۰۴ همین وظایف با عباراتی دیگر برای نخست وزیر نیز منظور شده است. نخست وزیر هم وظیفه نظارت بر کار وزرا و هماهنگی ساختن تصمیمات دولت و تعیین خط مشی سیاسی آن و اجرای قوانین را بعهده دارد.

قانون اساسی باید با صراحت تمام وظایف رئیس جمهوری و نخست وزیر و حدود اختیارات هر یک از آنها را مشخص نماید. از این گذشته در پیش نویس حاضر اختیارات و سببی به رئیس جمهور داده شده که با نهاد های دمکراتیک مابینت دارد و گرایش کشور را بسوی دیکتاتوری و تبدیل رئیس جمهور به دیکتاتور سهل تر می سازد.

در اصل سیزدهم از فصل دوم، دین و مذهب در یک ردیف قرار داده شده و مذهب رسمی جعفری قیسه گردیده است که این امر نوعی سلطهجویی و برتری طلبی بشماره آید. وقتی دین رسمی ایران اسلام باشد، ذکر مذهب که خود ایجاد نوعی نفاق و تفرقه میان مسلمانان خواهد کرد ضرورتی نخواهد داشت

قانون اساسی که پس از همه انقلاب برای تثبیت بنیادهای انقلابی و تضمین نظام جدید حکومتی تهیه و تدوین می گردد باید به کلیت خود استهای توده های زحمتکش کشور و هدفهایی که مردم بخاطر رسیدن به آنها انقلاب کرده جان و مال نثار کرده اند، احترام بگذارد و مجموعه این خواسته ها را در اصول کلی خود بگنجاند. سپس این اصول در مجلس مؤسسان مورد بحث و گفتگو و تحلیل نمایندگان منتخب و واقعی خلق قرار گیرد.

اما در طرح پیشنهادی قانون اساسی تضادها و تناقضاتی هم به چشم می خورد که تضاد در محتوا و مفهوم اصول ۲ و ۵ با اصل ۱۳ از اهم آن است. اصل ۲ نوع برتری طلبی را مردود و اصل ۵ برابری و تساوی کامل میان خلقهای ایران را اعلام کرده است. اما در اصل ۱۳ که مذهب رسمی ایران را جعفری اعلام کرده عملاً "مذهب جعفری بر مذهب تسنن تفوق داده شده است."

تضاد عمده دیگری که در طرح پیشنهاد شده ملحوظ است تعارض میان اصل ۷۵ و ۱۰۴ است. اصل ۷۵ رئیس جمهور را بالاترین مقام رسمی کشور دانسته که تعشیت ام

در اصل بیست و یکم: "استفاده از زبانهای محلی بصورت مبهم و مجمل دگرگورده است. بهتر بود نحوه و حدود استفاده از آن مشخص می گردید. بویژه نمید این مطلب ضروری است که آموزش و پرورش تا مراحل خاصی باید بزبان محلی صورت گیرد و علاوه بر این زبانهای محلی باید در محل رسمیت داشته و در ادارات دولتی آنجا به مانند زبان فارسی بکار برده شوند.

استثنائاتی که در اصول ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ بر آزادیهای دموکراتیک وارد گردیده خود نوعی تحدید آزادی است و با موازین و اصول دموکراسی و نهادهای انقلابی ناسازگار است. تجسس و تفتیش و استماع مکالمات تلفنی بهر شکل و از طرف هرکس اعم از حقیقی و حقوقی باید ممنوع گردد. تحدید آزادی مطبوعات به بهانه مخالفت با عفت عمومی و توهین به شعائر دینی و تعرض به شرف و حیثیت و آبروی اشخاص و نادر اکاذیب و مجازین مقید ساختن احزاب، جمعیت ها و انجمنهای دینی و سیاسی و صنفی به عدم نقیض اصول استقلال، آزادی، حاکمیت و وحدت ملی و غیره کسار درستی نیست زیرا که چنین اصطلاحاتی بمعنای مختلف قابل تفسیر و توجیه می باشند. بدیهی است هر نوع عقلی که متضمن جریحه دار کردن عفت عمومی و خصوصی و یا توهین به شعائر دینی و تعرض به شرف و حیثیت اشخاص باشد بایستی به موجب قوانین کیفری مستوجب مجازات گردد لذا معین و مشروط

ساختن آزادیهای فردی و اجتماعی از قبیل آزادی اندیشه و بیان، قلم، اجتماعات، مطبوعات، احزاب و سازمانهای سیاسی، تشکیلات سندیکاها و اتحادیه های کارگری و صنفی، آزادی انتخاب شغل، در قانون اساسی بهر عنوان که باشد جایز نیست.

اما بهترین تقصیه طبعاً پیشینهای قانون اساسی، عدم برخورداری خلقهای ایران از حقوق خود مختاری است. در هیچیک از اصول و عبارات این قانون اصطلاح خود مختاری دیده نمی شود. در صورتی که محترم شمردن حقوق طبیعی و حقه خلقهای ایران بنام خود مختاری یا فدراتیویکی از مقضیات انقلاب و دموکراسی در کشور کثیرالطنه ایران شمار می رود. قانون اساسی باید بهرگونه ستم ملی که یادگار رژیم منحوس پهلوی است خاتمه دهد و حقوق خلقهای تحت ستم را احقاق نماید. اعطای خود مختاری به این خلقها از سوی دموکراسی رادیکال ایران تضمین خواهد کرد و از سوی دیگر در خنثی کردن توطئه های ضد انقلابی مؤثر خواهد افتاد. توطئه های نفاق افکنانه ای که امپریالیسم جهانی با آگاهی کامل برای پیشبرد مقاصد ضد انقلابی خود بدانها توسل می نمود.

انقلاب ایران اجازه نمی دهد قانون اساسی که بهای خون هزاران شهید و از جانگدشتگی همه مردم ایران است، دستخوش نمایلات و اعراض شخصی عده ای انحصار طلب و بی تخصص قرار گیرد و حقوق و آزادیهای دموکراتیک و

انسانی و حقوق ملی ملیتهای ایرانی را بسان رژیم شاهنشاهی نادیده بگیرد. قانون اساسی باید به خواسته های خلقی مردم ایران احترام گذارد و اصول خود را متکی بر اراده توده های زحمتکش تدوین نماید.

اصول تدوین شده قانون اساسی باید در مجلسی بنام مجلس مؤسسان مورد بحث و تحلیل قرار گیرد. مادام که نمایندگان واقعی و منتخب خلقهای ایران در یک مجلس بنام مجلس مؤسسان گرد هم نیایند، توقع یک قانون اساسی منطبق با شرایط و نیازمندیهای جامعه انقلابی ایران عبت خواهد بود.

حزب ما خواهان تشکیل مجلس مؤسسان است. نه انگیزه کمی وقت و تسریح در تصویب قانون اساسی و نه اظهاراتی که این خواست تشکیلات مجلس مؤسسان را یک توطئه تلقی می کند، نمی تواند این واقعیت را در گرونگ جلوه دهد که گذراندن قانون اساسی بدون تشکیل مجلس مؤسسان عملی است غیر دموکراتیک و تاریخ آن را به خرنی یاد نخواهد کرد.



روند دمکراتیزاسیون در جهان

در آفریقا، پاکستان، برمه، فیلیپین، ترکیه و تا حدودی کره، جنوبی در آسیا، آرژانتین و پاراگوئه در آمریکای لاتین، که در آنها حکومت‌های تک حزبی یا دیکتاتوری فردی حاکم بود، نوعی آزادبهای دمکراتیک برقرار شده و در بعضی از آنها آزادی فعالیت سیاسی احزاب مخالف پذیرفته شده است و حرکت ضد دیکتاتوری در سایر کشورهای دارای حکومت‌های دیکتاتوری همچنان در جریان است.

در کشورهای سوسیالیستی، از چهار سال قبل، تغییراتی در رهبری اتحاد شوروی بوجود آمده و منجر به اجرای دو برنامه اساسی در آن کشور گردید که عبارتند از بازسازی و عنایت. اجرای این دو برنامه باعث شکستن حصارهای فکری و رشد آزادی بیان و دخالت مردم در کارهای اقتصادی و سیاسی و در یک کلام در حالت مؤثر مردم در ساختمان سوسیالیسم گردیده که هنوز این روند در جهت تکاملی خود ادامه دارد.

فضای باز سیاسی در نخستین کشور سوسیالیستی، در ممالک سوسیالیستی دیگر نیز اثر گذاشته که نمونه بارز آنها مجارستان و لهستان هستند. این دو کشور تا آنجا پیشرفت

رفته‌اند که حق تشکیل و فعالیت احزاب و سازمان‌های دیگر را هم برسمیت شناخته‌اند. در سایر کشورهای سوسیالیستی هم کشور و قسراً ادامه دارد که بدون شک حکومت‌های آنها در مقابل این حرکت مورد تأیید مردم، تاب مقاومت نیاورده و یا زود در مقابل خواست عمومی مردم خود سرفروغ خواهند آورد.

اشاره: فهرست وار به این رویدادها و آوردن چند نمونه از آنها، نمیتواند دامنه رویگسترش دمکراسی و آزادبهای دمکراتیک در سطح جهان را روشن نماید. برای اینک موضوع تا حدی شکافته گردید، باید غلظت بروز آنها را در دو بخش از جهان یا بعبارت دیگر در سطح جهان، اگر بطور اجمالی هم باشد، از نظر بگذرانیم.

در قرن بیستم که حدود ۱۲ سال از آن باقیست، صنعت و تکنولوژی و نوآوری‌های علمی، به اندازه‌ای پیشرفت کرده که اگر تمام دستاوردهای علمی بشری از غارنشینی تا شروع قرن بیستم را روی هم بگذاریم، خیلی کمتر از پیشرفتهائی است که از آغاز این قرن تا بحال بشر بدانها نائل آمده است. بنابراین باید قبول کرد

انسان امروزی در سراسر جهان به درجه‌ای از رشد فکری رسیده است که قریب‌ترین گذشته قابل مقایسه نمی‌باشد.

در بخش سرمایه‌داری جهان، توسعه صنعت و تکنولوژی و گسترش بی‌سابقه وسائل ارتباط جمعی در سطح جهان و تأثیر اندیشه و افکار گوناگون بر یکدیگر انسان امروزی حتی بیسوادان را، چنان پله‌ای از تفکر سیاسی و اجتماعی رسانده است که برتری نژادی و طبقاتی و حاکمیت دیکتاتوری را در هر لباسی که باشد نپذیرد. از این روست که بسیاری از حکومت‌های خودکامه مجبور به عقب‌نشینی شده و بقبول آزادبهای سیاسی تن در داده‌اند.

در عصر کنونی جایی برای رشد کلاسیک سرمایه‌داری - آنطوریکه در اروپا و سپس در آمریکا و ژاپن رشد کرد - باقی نمانده است. کشورهای عقب مانده با سیستم سرمایه‌داری برای رشد صنعتی و بالا بردن تولیدات خود، ناچارند از تکنولوژی و صنعت کشورهای پیشرفته سود جویند. در این راستا ایجاد مدارس و دانشگاه و مدارس عالی، جهت تربیت انسان ماهر ضروری میگردد. همچنین اعزام محصل به دانشگاهها و مراکز علمی کشورهای صادرکننده



تکنولوژی لازم می‌آید که امروز بین تمام کشورهای متداول است. در این روند نمیتوان انسان آموزش دیده در کشورهای صنعتی را چون ماشین صنایع حساب آورد. آنها صنایع در اطاقهای در بسته و جدا از اجتماع آن کشورها بسر نمی‌برند و تنها از آموزشهای علمی آنها سود نمی‌جویند بلکه از افکار و اندیشه و روابط آنها هم متأثر میگردند و در مراجعت به وطن خود، هم حامل اندیشه‌های علمی در زمین صنعت و هم حامل اندیشه‌های اجتماعیند که هر دو وی آنها در شرایط خفقان و دیکتاتوری بمانع بر خورده و باعث عکس العمل همان افراد میشوند. مثلاً کسانی که بعنوان تکنسین کامپیوتر یا ماشین صنعتی پیچیده یا هواپیما، از طرف حکومت‌های دیکتاتوری، جهت راه‌اندازی ماشین جنگی یا صنعت عقب مانده کشورشان به کشورهای پیشرفته فرستاده می‌شوند و در برگشت بصورت جزئی از پیچ و مهره‌های دستگاه حکومتی یا صنعتی در می‌آیند، مسلماً " وطن خود را با کشورهای پیشرفته، چه در زمینه صنعت و چه در طرز حکومت و وضع مردم مقایسه می‌کنند و اگر به تمام علل عقب ماندگی می‌نیرند لااقل دیکتاتوری را از علل درجه اول آن خواهند یافت.

همچنین گسترش روزافزون مسائل ارتباط جمعی، از قبیل مطبوعات و رادیو تلویزیون و غیره، منحصر به یک کشور نیست، بلکه سطح جهان را پوشانیده است. این مسائل هر چند هم در کنترل دولت‌ها قرار داشته باشند، باز نمی‌توانند از پخش حقایق و افکار و اندیشه‌های گوناگون در جهان جلوگیری بعمل آورند. مردم کشورهایی که دیکتاتوری در آنها مستقر شده از راه رسانه‌های کشورهای آزاد و دمکرات به آنچه در جهان می‌گذرد آگاهی پیدا می‌کنند.

بدین ترتیب عام رویدادهای مهم جهانی و عملکرد حکومتها با سیستم‌ها و فرمهای متفاوت، روزانه در معرض افکار جهانیان قرار می‌گیرند. مردم هیچ کشوری تنها به مسائل داخلی خود فکر نکرده، بلکه مسائل ملت‌های دیگر هم جزئی از خوراک فکری آنها شده است و انسانها همگام با رویدادهای جهانی به مقایسه عملکرد حکومتها می‌پردازند و خوب و بد را از هم تشخیص می‌دهند. در چنین دنیایی مردم جهان نه تنها پی‌آمد حکومت دیکتاتورها در زمان حال، بلکه همچنین عواقب و آثار دیکتاتوریهایی گذشته تاریخ را هم به محاکمه می‌کشند و در می‌یابند که دیکتاتوری در هیچ زمانی حلال مشکلی نبوده و بر عکس منشاء بسیاری از گرفتاریها و عقب ماندگیهای

اجتماعی و اقتصادی است. در دنیای امروز دیکتاتوری‌ها پهبانه، اینکه مردم به نمان احتیاج دارند نه به آزادی، ابتدائی‌ترین حقوق بشری را از ساکنان کشور سلب می‌کنند. لیکن مدتی بطول نمی‌انجامد و محرز می‌گردد که ایستادن دیکتاتوری‌ها قادر به تأمین نان مردم و ایجاد شرایط پیشرفت اقتصادی کشور نیز نیستند. بتدریج مردم متوجه می‌شوند که نه نان دارند و نه آزادی. فراتر از این در می‌یابند که برای مبارزه در راه تأمین نان، آزادی ضرورت دارد و بدین ترتیب علی‌گه دیکتاتوری و بخاطر دمکراسی بپا می‌خیزند.

بخش سوسیالیستی جهان که در رأس همه آنها جامعه شوروی، نخستین کشور سوسیالیستی دنیا قرار دارد، از این روند، بدور نمانده و انسان آزادی طلب در راه ایجاد فضای آزاد برای رشد اندیشه و خلاقیت علمی و دستیابی به فردهای بهتر بحرکت درآمده است. البته این حرکت در کشورهای سوسیالیستی بنا به طبیعت سیستم اقتصادی آنها در مسیر دیگری به پیش می‌رود. اگر در بخش سرمایه‌داری جهان، آزادی‌های دمکراتیک پیش شرطی برای انهدام حکومت‌های دیکتاتوری و ایجاد حکومت‌های دمکراتیک و رفح نابرابریهای طبقاتی می‌باشد، در کشورهای



مردم و حنشی کردن تأثیرات، افکار عمومی در دستگاههای دولتی، با ریاکاری و نیرنگ عمل می‌کنند. همچون حکومت‌های نظیر ایران که بجای احترام به آزادی‌های احزاب مخالف و دسته‌هایی از اطرافیان و موافقان خود تشکیل داده و به آنها آزادی عمل می‌دهند و اسمش را آزادی احزاب و احترام به آزادی‌های سیاسی می‌گذارند. البته چنین حکومت‌هایی نیز زیر فشار افکار عمومی مردم خود قرار دادند و با این شعبده‌بازها نخواهند توانست دیکتاتوری سیاه‌شان را از انظار مردم و جهانیان پوشیده دارند.

از آنجا که در بعضی از کشورها، چه سوسیالیستی و چه سرمایه‌داری، حرکت از بالا شروع گردیده و از پائین بوسیله مردم به جلو برده می‌شود، مثلاً در اتحاد شوروی تخییر از دستگاه رهبری شروع گردیده و اکنون دارد با شرکت مردم از پائین تکمیل می‌گردد. در کشورهای چون سودان و تونس تخییر در جهت آزادی‌های دمکراتیک در درون دستگاه دولتی بروز نموده و حرکت مردم آنها از پائین آن را به پیش می‌برد. بعضی‌ها بعلت تفکر مکانیکی، این روند را در کشورهای سوسیالیستی برگشت به سرمایه‌داری و در کشورهای سرمایه‌داری جزئی از شگردهای امپریالیستی بحساب می‌آورند.

چنین اشخاصی با قلم‌های سنگینی که بگوش و عینک‌های سیاهی که به چشم‌هایشان زده‌اند، قادر نیستند واقعیتها را ببینند و از قالب‌های فکری که ساخته‌اند قدم فراتر نهند. در واقع آنها حرکت دیالکتیکی تاریخ و جامعه، انسانی را نفی می‌نمایند و در نمی‌یابند که تخییر دستگاه دولتی کشوری یا عقب نشینی دیکتاتوری، خود بخود بوجود نیامده، بلکه زائیده تأثیرات افکار و اعمال مردم از پائین است و چنین تخییر و عقب نشینی بنوبه خود بر سرعت حرکت مردم از پائین می‌افزاید. البته هستند حکومتها و دیکتاتورهای که برای فریب

سوسیالیستی که بیش از ۷۰ سال از برقراری اولین آنها می‌گذرد، این روند در جهت انهدام بوروکراسی و در پی آن کاهش قدرت دولت و تمرکز سیر می‌کنند.

تلاطمی که کشورهای سوسیالیستی را فرا گرفته، نتیجه تضادی است که بین قدرت دولتمردان که تا خرخره در بوروکراسی غرق شده‌اند و خود بصورت مانعی در جهت پیشرفت اقتصادی درآمده‌اند، با انسان سوسیالیستی که سالهاست در جامعه، عاری از استثمار رشد کرده و دارای مهارت علمی و عملی و فرهنگ پیشرفته است، وجود دارد. تاکنون دولتمردان به بهانه‌های مختلف با برخورداری از امتیازات دولتی هرگونه اعتراض و اقدام را به دسیسه‌های امپریالیستی نسبت داده و مانع رشد افکار و اندیشه‌های خلاق شده‌اند و از همین جاست که برای درهم شکستن این سد، ایجاد فضای باز سیاسی ضرورت پیدا کرده است و حرکتی به این وسعت را در بخش سوسیالیستی جهان بوجود آورده است.

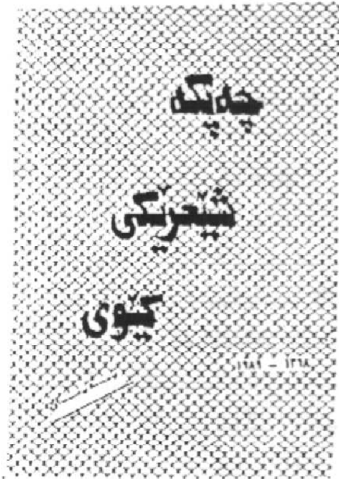
مسئله اینجا هم وجود آزادی‌های مردم پیش شرط شکوفائی اندیشه‌ها و دخالت آگاهانه انسانها در مسیر روبه تکامل اجتماعات بشری است. در نبود آزادی، انسانها در همه کشور، سکوت نخواهند کرد.

منتشر شد

چندین

شعریکی

کیوی



بودند . اما متأسفانه جنگ نطفه برای مدتی تأثیرات نامطلوبی بر روابط میان کردها و آذربایجان گذاشت . بخش‌ها چندانی که از برادران آذری تحت تأثیر تبلیغات زهرآگین آخوند‌های مکار و حیل‌گر اسلحه‌ها، خصومت با جنبش آزاد یخوامانه، خلق کرد را بدست گرفتند و در نتیجه اشخاصی که مجاهد نامیده می‌شدند گول خوردند و در روستاهایی چون "قارنا"، "فلانان"، "ایندرقاش"، "صوفیان"، "حلبه و کویکان"، "سوزی"، "سرچنار"، "حسن لولان" به کشتار مردم بیدفاع کوردستان پرداختند .

می‌گویند "خورشید تا ابد در پیس ابرها پنهان نمی‌ماند" . خوشبختانه ابرشک و تردید از پیش‌چشم‌ان فرزندان خلق آذربایجان کنار رفت و در نتیجه آنها دریافتند که این حزب دمکرات پیشروگان کرد و مردم کوردستان نیستند که دشمن فرزندان دیگر خلقهای ایرانند ، بلکه این رژیم خمینی است که بشایه دشمن مشترک همه خلقهای ایران قصد دارد میان خلقهای کرد و آذری و عرب و فارس و بلوچ و ترکمن اختلاف و دوستگیری ایجاد نماید و با استفاده از تفرقه بیندازد و حکومت کن" به عمر نکبت‌بار خود ادامه دهد . بخش کثیری از جوانان آذری مناطقی نطفه ، پیرانشهر ، میاندوآب و افشار که فریب خورده و در خصومت با جنبش‌خاک کرد اسلحه بدست گرفته بودند بخود آمدند ، سلاحهایشان را به رژیم پس دادند و به راه درست و دوستی و برادری با خلق کرد بقیه در صفحه ۱۶

کساکان در آوارگی می‌برند . تلاش و کوشش حزب دمکرات کوردستان ایران در این باره که جمهوری اسلامی عاملین جنگ نطفه را شناسایی کرده و مجازات برساند ، عقیم ماند و با آنکه نمایندگان خلق کرد بمنظور حل این مسأله چندین بار عازم ارومیه و نطفه حتی قس و تهران شدند و با جناب امام نیز به گفتگو نشستند ، خمینی و کارگزاران رژیم به این خواست روا و قعسی نشدند و در نتیجه عاملین این واقعه عملاً با هیچ گونه مجازاتی روبرو نشدند .

در اوایل پاییز سال ۱۳۵۸ مهدی بهادران به نمایندگی از سوی شخص خمینی از منطقه سلدوز دیدار بعمل آورد و در بازگشت رسماً جنایات حسنی و معبودی را افشا نمود . در واقعه‌ای که گزارش خود همان نکاتی را تکرار کرد که به هنگام خود حزب دمکرات و نمایندگان مردم کوردستان در مورد جنگ نطفه و عاملین برپایی این جنگ خاطرنشان ساخته بودند . اما رژیم و پاسگراییان و در صدر همه شخص خمینی گزارش نماینده و ویژه امام را مورد بی‌توجهی قرار دادند و حاضر نشدند به دادخواهی خلق تحت ستم کرد و مردم جنگ زده نطفه بپردازند .

گرچه همچنانکه پیشتر گفته شد برادران ترک زبان ساکن نطفه ، آنهايي که از هشیاری سیاسی برخوردار بودند بسیار زود به نطفه نوکران امپریالیزم پی بردند و حتی همین افراد در جریان جنگ به چندین زخمی و درمانده‌گرد پناه داده و آنها را از کشته شدن بدست اوباش حسنی نجات بخشیده و

سلاح حسنی مورد تهدید قرار گرفتند و اگر کوشش یکی دو تن از مقامات استانداری که میل داشتند به جنگ مزبور پایان داده شود نمی‌بود ، در بهترین حالت کلیه اعضای این هیأت نمایندگی به گروگان گرفته می‌شدند . با این حال هیأت نمایندگی کردها بدون تلفات از معرکه بیرون نیامد و رفیق عثمان کربیی که بمنظور دیدار با تعدادی از گروگانهای اهل بانده هیأت نمایندگی کردها رادعزیمت به محمد یار همراهی می‌کرد به طرز مشکوک مفقود شده و ده روز بعد جسد وی که بدست جلاوران رژیم شهادت رسیده بود یافت شد .

با وجود تمامی این توطئه‌ها و سوء نیت‌های رژیم ، حزب دمکرات کوردستان ایران با احساس مسؤولیت در برابر جان فرزندان هر دو خلق کرد و آذری و نسر آینده روابط میان این دو خلق برادر ، حسن نیست بسیاری از خود نشان داد و توانست روز دوم اردیبهشت ماه اعلام آتش‌بس نموده و روز بعد بیکاره به جنگ خاتمه دهد .

نتیجه این جنگ چنین بود که علاوه بر کشته و زخمی شدن صدها تن از زنان و کودکان و سالخوردهگان خلق کرد بدست پس‌مانده‌های رژیم محمدمد رضاشاه و حیرسخواران جمهوری اسلامی بخش کثیری از کرد های ساکن نطفه خانه و کاشانه خود را از دست دادند و بدون اینکه دولت توجهی به آنها داشته باشد آواره شهرها و روستاهای اطراف گشتند . گروهی از این آواره ها هنوز هم نتوانسته‌اند به موطن خود بازگردند و

کشمکش میان ایران و ترکیه چگونه به سرعت پایان یافت؟

با - به قول آنان - رفتار آن دولت با اسلام و مسلمین تنظیم نماید . بدنبال آن ، ترکیه و مقامات آن کشور از سوی کارگزاران دولتی و دستگاههای تبلیغاتی رژیم مورد حملات شدیدی قرار گرفتند . مسأله به اینجا هم خاتمه نپذیرفت ، تظاهرات "دولتی" چندی علیه تصمیم دولت ترکیه راه انداخته شد و آخوند های درون قدرت حاکم مسلمانان ترکیه را آشکارا به قیام و مبارزه علیه دولت تحریک کردند . اما همانطور که دیدیم ، محض اعلام موضع رسمی دولت ترکیه ، که در آن عمل آخوندها در حالت در امور داخلی ترکیه قلمداد شده بود رژیم جمهوری اسلامی بطرف مفتضحانه ای عقب نشینی کرد و یکباره بر روی مسأله سرپوش نهاد شد . مادر شماره قبلی "کوردستان" بصورت بسیار کوتاه ای علل این عقب نشینی را مشخص کردیم و در اینجا مسأله را بشکافیم .

همه می دانیم رژیم ایران حکومتی است صد درصد مذهبی و در میان کشورهای مسلمان نشین تنها دولتی است که تمام پستهای مهم دولتی در دست مشرکین مذهبی است . این را هم می دانیم که ترکیه حکومتی لائیک یعنی غیر مذهبی دارد و تنها

کشور مسلمانی می باشد که بطور رسمی دین و دولت را از هم تفکیک کرده است . هرگاه این اصل را در نظر بگیریم کسسه رژیم خمینی از آغاز پایه گذاری خود تا به حال آشکارا مدعی صدد و به اصطلاح انقلاب اسلامی به خارج بوده است علی الاصول می بایست ترکیه نخستین کشوری باشد که آخوندها به دست و پای آن پیچند .

در واقع هم در نخستین روزهای به قدرت رسیدن خمینی و درود ستایش شواهدی وجود داشت که نشان می داد رژیم جمهوری اسلامی قصد دارد ترکیه را بصورت اولین منزله صدد و "انقلاب" خود در آورد . اما از بخت بد آخوندها پیش از آنکه قدمی در پیش بردن این نقشه عظمت طلبانه خود به جلو بردارند جنگ ایران و عراق شروع شد و جمهوری اسلامی در نتیجه بی مسؤولیتی و قانون شکنی در روابط خارجی خویش ، با انزوای خفه کننده ای مواجه گردید . بسیاری از کشورها بطور رسمی و غیر رسمی آن را مورد تحریم تسلیحاتی و اقتصادی قرار دادند و با ناامن شدن راه دریایی خلیج تنها راه تدارکاتی باقی مانده برایش ، راه ترانزیتی

ایران - ترکیه بود . در چنین اوضاع و احوالی آخوندها که به حسیق در

فرصت طلبی و مانور دست بالا پی دارند لازم دیدند " برای حفظ اسلام عزیز" فعلا از صدد و انقلاب صرف نظر کنند و روابط حکومت خود با ترکیه را دستخوش آشفتگی سازند . حکومت ترکیه نیز که از نظر اقتصادی وضع پریشانی داشت هرچند از سیاستهای حکومت اسلامی بسیار ناراضی و حتی نگران بود ، اغتشاشات مذهبی در ترکیه بود ، ترجیح داد از فرصتی که در نتیجه جنگ ایران و عراق پیش آمده سود بگیرد . از طریق حفظ مناسبات دوستانه - اگرچه به صورت ظاهر و موقتی هم که باشد - با هر دو طرف جنگ ، با کسب صد ها میلیون دلار تعرفه ترانزیتی و سود بازرگانی از دولت درگیر در جنگ و اقتصاد آشفته و درهم ریخته خود ، سروسامانی ببخشد . بدین ترتیب ایران و ترکیه هر کدام با تعقیب هدفهای خاص خویش مانده بهم خوردن مناسبات بین خود شدند .

اگرچه در مدت ۸ سال جنگ ایران و عراق به کرات ایران ترکیه را متهم می کرد که آن کشور بصورت پناهگاهی برای مخالفان رژیم درآمده است و دولت ترکیه هم متقابلا چندین بار رژیم آخوندی را به اعزام شبکه های جاسوسی به ترکیه و دخالت در امور آن کشور متهم نموده است ، اما هر دو طرف بر اساس توافق غیر رسمی که بخاطر حفظ

منافع خود عملاً به آن دست یافته بودند از تشدید اختلافات فیما بین جلوگیری کردند.

پایان گرفتن جنگ ایران و عراق، یا بهتر بگوئیم توقف این جنگ از د و جهت راه را برای نوعی دخالت رژیم خمینی در امور ترکیه گشود. از سوی رژیم برای سرپوش گذاشتن بر مشکلات سیاسی، اقتصادی، اجتماعی در داخل کشور و منحرف ساختن توجه افکار عمومی حول این مسائل به ایجاد یک مسأله سازی در خارج از مرزهای ایران احتیاج داشت، و از دیگر سو آخوند ها می پنداشتند حکومت ترکیه به خاطر حفظ منافذ اقتصادی خویش در برابر حملات سیاسی و تبلیغاتی رژیم خمینی عقب نشینی کرده و به واگذاری امتیازاتی تن در خواهد داد.

در نتیجه، رژیم آخوندی به عنوان مدافع اسلام و حافظ منافع مسلمین یک تاز میدان شده و قادر خواهد بود برای مدتی بمر چند کوتاه امت حزب الله را با این موقعیتها سرگرم نماید. اما حساب آخوند ها در اینجا نیز همچون بسیاری از موارد دیگر درست از آب در نیامد. حس ناسیونالیستی ترکها که پیشتر نیز با دخالت رژیم جمهوری اسلامی تریک گشته بود، این بار سخت برآشفست. افکار عمومی در ترکیه طوری در مقام مقابله با سیاست تجاوزکارانه جمهوری اسلامی و

موضع سید جویانه حکومت تورکوت اوزال برآمد، که حکومت اوزال شاید هم علیرغم تمایل خود، ناچار شد در برابر رژیم آخوندی محکم ایستادگی کند و عقب نشینی مفتضحانه ای را به حکومت "نایب امام زمان" تحمیل نماید. هرکس طی یکی دو ماه گذشته روزنامه های ترکیه را خوانده باشد درمی یابد که حکومت ترکیه به خاطر سیاست سازش با جمهوری اسلامی ایران تاجه اندازه زیر فشار افکار عمومی قرار گرفته و چشم و نرفت عمومی نسبت به رژیم ایران در میان توده مردم آن کشور چگونه گسترش یافته است. ما در دنباله این گفتار تنها برای نمونه ترجمه مقاله ای را منتشر می کنیم که در ۵ آوریل ۱۹۸۹ برابر با ۱۶ فروردین ۱۳۶۸ در روزنامه "جمهوریت" ترکیه انتشار یافته است. بدین ترتیب ملاحظه می کنید حمینی همانطور که بخاطر "منافع اسلام" پس از یکسال تأخیر و بهانه جویی ناچار شد قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت را قبول کند، اینک هم "به خاطر حفظ اسلام" ناچار گردیده ولو سوقتی پرونده "صدور انقلاب به ترکیه را ببندد" و اینک برگردان گفتار روزنامه "جمهوریت":

ناوقتیکه چنین منطقی در تهران

حکم فرماست:

موضع ترکیه در برابر ایران

سنجیده اما پیکیر و بجا بود موضعی را که هم اکنون دولت ترکیه درقبال تفکر و مشی خمینی گرفتار است از مدتها پیش می بایست اتخاذ می گردید. رفتاری که پایتخت ایران در چند سال گذشته برضد کشورمان در پیش گرفته نه با موازین بین المللی میخواند نه با عرف دیپلماسی و نه با راه و رسم همسایگی.

روابط بین دولتها براساس عدم دخالت در امور داخلی همدیگر مبتنی است. و این بدان خاطر است که کشورها به اصل استقلال و حاکمیت و نوع حکومت یکدیگر احترام بگذارند. ترکیه حکومتی است غیرمذهبی، دمکرات و حقوقی، در حالیکه پایه های رژیم ایران به مثابه یک جمهوری اسلامی بر باورهای مذهبی بنا شده است. اگر قرار است میان این دو کشور روابط دوستانه ای برقرار گردد باید هر یک برای نوع حکومت دیگری احترام قائل گردند. زیرا تاکنون در روابط بین المللی جز این راه دیگری شناخته نشده است.

آنکارا در روابط خود با ایران همیشه این اصل پذیرفته شده را در نظر داشته است، اگرچه جمهوری اسلامی پیوسته با جمهوری لائیک که کمالات آناترک در کشورمان بنیاد گذاشته، از درد شمنی درآمده است، بدین حال آنکارا هرگز بقیه در صفحه ۱۸

دگرگونی در اریتره

تاریخ قیام خلق اریتره دربردارنده برخی مسائل بسیار مورد توجه است. به هنگامی که انقلاب‌رهای بخش خلق اریتره علیه امپراتوری وقت اتیوپی یعنی هیلاسی لاسی آغاز گردید، روابط اتحاد شوروی با دولت سومالی همسایه اتیوپی بسیار حسنه بود. در همان حال هیلاسی لاسی روابط بسیار نزدیک و دوستانه ای با کشورهای سرمایه‌داری غربی داشت. این وضع برای انقلابیون اریتره فرصتی بیش آورد تا مناسبات دوستی و همکاری با اتحاد شوروی و سایر کشورهای سوسیالیستی را تقویت کنند. بطوریکه بخش زیادی از رهبران نهضت اریتره و کادرهای سیاسی و نظامی آن در شوروی و کوبا یا زیر دست متخمسین روسی و کوبایی دوره‌های آموزش سیاسی و نظامی دیدند.

در زمان زمامداری لئونید برژنف محمد زیاد باره رئیس جمهور سومالی با یک چرخش ۱۸۰ درجه‌ای به کشورهای غربی روی آورد. در اتیوپی نیز مونتگستو هایلر مریم با کودتایی بظاهر مارکسیستی قدرت را از کف هیلاسی لاسی بدر آورد و به ادعای خویش پایه‌های یک رژیم سوسیالیستی را بنا نهاد. بدین ترتیب

عملا سومالی و اتیوپی در مناسبات بین‌المللی خود حایشان را با هم عوض کردند. این دگرگونی نه تنها انقلابیون اریتره را از کمکهای سیاسی و نظامی شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی بی‌نصیب ساخت بلکه در مقیاس جهانی و همینطور در میدانهای جنگ مشکلات فراوانی برای آنان بوجود آورد. در روابط خارجی انقلاب خلق اریتره ناچار گردید از کشورهای دینخواست کمک نماید که قبلا دشمن وی محسوب می‌شدند و علیه سیستم حکومتی آنها اقدام می‌کرد. در جبهه‌های جنگ نیز انقلابیون اریتره با دریغ و شگفتی خود را در برابر هم‌پیمانان و حامیان دیروزی خود می‌یافتند. ارتش اتیوپی با ملاحضات دوستان دیروزی و فردایشان بجنگ آنها می‌آمد.

با روی کار آمدن مخائیل گابریلوف، در سیاست خارجی و داخلی شوروی دگرگونیهای بسیاری رخ داد. توسعه دموکراسی و گشودن راه برای شرکت توده‌های مردم در اداره امور کشور و آغاز پیشبرد روند صلح و تشنج زدایی با غرب و بیرون بردن نیروهای شوروی از افغانستان بخشی از نتایج این دگرگونیها بودند، که با استقبال گرم ساکنان شوروی و افکار عمومی جهان روبرو شد.

مدتی است چنین بنظر می‌رسد که سیاست جدید شوروی در اتیوپی و در ارتباط با انقلاب اریتره نیز انعکاس پیدا کرده است. اتحاد شوروی به مونتگستو هایلر مریم فشار می‌آورد که با انقلابیون اریتره به گفتگو بنشینند و مشکل اریتره را از طریق مسالمت آمیز حل و فصل کند. اگرچه دیکتاتوری اتیوپی تاکنون به این خواست گسردن نهاده و اقدام جدی و موثری بعمل نیآورده، اما پیدا است که رژیم اتیوپی در شرایطی نیست که نتواند در برابر این خواست روا مقاومت ورزد. هایلر مریم دو راه بیشتر در پیش ندارد. یا باید با انقلابیون اریتره به شوافقی دست یابد و یا باید کسوت مارکسیستی و سوسیالیستی را از تن خویش درآورد، که هر دو حالت نفع مردم اریتره خواهد بود.



بقیه ارضه" ۱ از یاسر عرفات بشنوم

تاریخ مجله "فرانسوی" اکسپرس در تونس صاحبهای با ابوعمار ترتیب داد که شرح آن در شماره ۱۹۷۲ این مجله بچاپ رسیده است. یاسر عرفات طی این صاحبیه نقطه نظرهای سازمان آزاد ییخس فلسطین را پیرامون راحلهای مشکل خاورمیانه بیان نموده است . "کوردستان" برگردان نقاط برجسته "صاحبیه" یاسر عرفات را از نظر خوانندگان گرامس می گذراند :

- اکسپرس : آیا تغییری در سیاست عملی شما بوجود آمده است؟

- عرفات : نه بهیچوجه . من با روشی دیگر مذاکره میکنم ولی با مسؤولیت بیشتر . اما همچنان در سمت رئیس کمیته اجرایی و فرمانده نظامی سازمان آزاد ییخس فلسطین باقی می مانم . با این وجود ، تردید نداشته باشید که ما خواهان یک صلح عادلانه و واقعی در این " سرزمین ممنوعه " فلسطین هستیم . و تمام کوشش خود را برای کسب آن وقف خواهیم کرد . و می خواهیم تمام دستاورد را در دسترس جهان ، دولت های بزرگ ، غیرمتعهد ها و البته نیروهای طرفدار صلح و دمکراتیک اسرائیلی را که مخالف ادامه اشغال و جنایات نظامی علیه زنان و کودکان ما هستند گرد یکدیگر جمع کنیم . و در نهایت ، نیز جامعه پهلویان اروپا و آمریکا را فراخوانم .

- اکسپرس : برای کسب چه نتایجی ؟

- عرفات : طبیعتاً نظرسنجی معلوم شد که در "اسرائیل" ۵۴٪ و پنازکیسی ۶۵٪ برای مواضع سراسر کشاورش

مذاکرات با سازمان آزاد ییخس فلسطین ، داده شده است .

- اکسپرس : آیا تمام فلسطینی های سرزمین شعبا ، موافق چنین گفتگو هایی هستند ؟

- عرفات : کاملاً ، در رساله گذشته ، در شورای ملی الجزایر ، پیرامون گفتگو هایی تحت نظر سازمان ملل متحد و برگزاری یک کنفرانس بین المللی ، موافقت بعمل آمد و امشب (۲ آوریل) این مسأله از سوی شورای مرکزی ما نیز مورد تأیید قرار گرفت . این یک خط تاکتیکی نیست ، بلکه یک خط استراتژیک است .

- اکسپرس : در سطح جمعیت پناهندگان چطور ؟

- عرفات : همه فلسطینیها ، حتی آنهایی که در اسرائیل زندگی می کنند ، این برنامه را پذیرفته اند . همه در همه جا !

- اکسپرس : آیا برای آرام شدن "انتفاضه" سرزمینهای اشغالی ، توصیه ای ندارید ؟

- عرفات : انتفاضه مهمترین دگرگونی بود . مرحله ای قهرآمیز که طی آن مردم ، در برابر استعاری و تهاجم سرسختانه مقابلت کردند . امواج پس در انتفاضه تا پایان اشغال نیست

ادامه خواهد یافت .

- اکسپرس : با وجود اینکه ایالات متحده آمریکا خواستار یک صلح موقتی بود ، مواضع سیاسی بوش را چگونه ارزیابی می کنید ؟

- عرفات : بدون شک در مواضع رئیس جمهور جدید آمریکا تحول مساعدی چشم می خورد که ما آن را ارج می نهیم . در آخرین ملاقات " فلسطین - آمریکا " ما عکس العمل های مثبت در جهت روند صلح را مشاهده کردیم .

- اکسپرس : بنظر میرسد که آمریکا در صدد به تعویق انداختن هرچه بیشتر کنفرانس بین المللی است ؟

- عرفات : ما خواستار برگزاری هرچه سریعتر این کنفرانس هستیم . از هر سو اینروست که شورای مرکزی ما ، از هم اکنون مسؤول آماده ساختن مقدمات این کار است . اما قبل از آن ، باید گرد همایی جامعه عرب در ماه مه ، حول سه مورد انجام شود و تصمیمات لازم اتخاذ گردد . - تصویب سیاست فلسطین در مذاکرات وضعیت لبنان - و برگرداندن مجدد مصر .

- اکسپرس : آیا فکر می کنید سوریه در آن حضور خواهد یافت ؟

- عرفات : مطمئنم . - اکسپرس : فلسطینی هایی که جمعیت حکومت آبنسده را تشکیل خواهند داد چه سانس خواهند بود ؟ آنها کی خواهند



از یاسر عرفات بشنویم

در داخل اند. یا مهاجران یاسا پناهندگان و کسانی که می‌توانند از "حق برگشت" بهره‌مند شوند؟

— عرفات: همگی از حقوق و امکانات بازگشت به فلسطین برخوردار خواهند شد.

— اکسپرس: پایتخت حکومت آینده، شما کجا خواهد بود؟

— عرفات: اورشلیم.

— اکسپرس: تمام شهر؟

— عرفات: من راجع به شهر مقدس صحبت میکنم.

— اکسپرس: راجع به تروریسم صحبت کنیم؟

— عرفات: باز هم این سؤال همیشگی. اما فرانسوی‌ها می‌دانند

که سازمان آزاد بیختر فلسطین، تروریسم بکار نمی‌برد.

— اکسپرس: بسیار خوب، شما این را جنگ می‌نامید؟

— عرفات: ما خلقی هستیم که علیه اشغال، مقاومت می‌کنیم.

دقیقاً همانند فرانسوی‌ها در دوران نازیسم، چرا قبلاً

نمی‌کنید کاری را که شما کردید، فلسطینی‌ها نیز بکنند.

این یک حق شناخته شده از سوی منشور سازمان ملل متحد است.

ببیند! تفاوت‌های زیادی میان این مقاومت و تروریسمی که ما آن را

رد می‌کنیم، وجود دارد. زیرا شما خوب می‌دانید، مانیز

خود قربانی این "تروریسم" هستیم. عموماً تصور که می‌دانید،

می‌خواهیم به مبارزه علیه گروه‌های منفردی که به اعمال تروریستی

دست می‌زنند، کمک کنیم. مناسفم از اینکه شما در فرانسه تبلیغات بلندگوهای اسرائیلی را تکرار می‌کنید.

— اکسپرس: شما از سفرتان به فرانسه، بطور مشخص چه انتظاراتی دارید؟

— عرفات: انتظار دارم که پاریس بما یاری رساند و حتی در پیشبرد روند صلح تأکید کند.

زیرا فرانسه به‌عنوان مسئولیت‌های سیاسی، اخلاقی و تاریخی و نیز بدلیل عضویت و موقعیت اش در بازار مشترک اروپا و شورای امنیت و بویژه با

در نظر گرفتن روابط نزدیک با همه طرف‌های کشمکش، می‌تواند نقش بسیار مهمی را در خاورمیانه ایفا کند.

—

—

—

—

بقیه از صفحه ۱۱

یادی از جنگ نقده

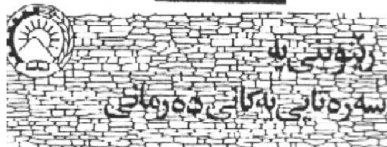
بازگشتند.

اکنون که پس از گذشت ده سال از جنگ نقده با تأسف و تأسیر از رویدادهای اردیبهشت ماه سال ۱۳۵۸ یاد می‌کنیم، خوشوقتییم از اینکه چهره کرد جمهوری اسلامی بر اکثریت قریب به اتفاق مردم ایران و از جمله خلق آذربایجان نمایان گشته است و آذربایجانیها یکبار دیگر به این نتیجه رسیده‌اند که راه رهایی و سعادت مردم ایران عبارتست از: تحکیم روابط دوستانه و انقلابی میان خلقهای مختلف

کشورمان و بویژه احیای سنت دیرینه همکاری و هم‌بیمانی میان دو خلق کرد و آذربایجانی.

ما امیدواریم واقعه جانگساز اردیبهشت ماه ۱۳۵۸ نقده و بی‌آمدهای آن آخرین تجربه تلخ روابط میان دو خلق کرد و آذری و دیگر خلقهای ایران باشد و مردم ایران از هر تیره و نژاد و طبعی در راستای سرنگونی رژیم ضد انسانی ضد ایرانی جمهوری اسلامی بر سر کار آوردن یک رژیم دگرگانه و دگرگانه با یکدیگر همکاری نمایند و دشمنان آزادی و بشریت دیگر قادر نباشند فرزندان این خلقها را در برابر یکدیگر قرار دهند.

منتشر شد



سوئد و مساله کرد

اوایل سال جاری میلادی عده ای از اعضای پارلمان سوئد در مورد سیاست دولت آن کشور در رابطه با مساله کرد عموماً و بویژه وضع آوارگان کرد عراقی در ترکیه استفساراتی از وزیر امور خارجه و برخی دیگر از مسؤولین دولتی بعمل آوردند. آقای استن آندرسن وزیر امور خارجه بتاريخ هفتم مارس سال ۱۹۸۹ به سؤالات اعضای پارلمان پاسخ داد. ما بمنظور اطلاع خوانندگان عزیز "کوردستان" به چاپ خلاصه ای از برگردان اظهارات آقای اندرسن مبادرت میورزیم:

"مايلم تاكيد كنم كه قوانين مربوط به حقوق بشر، خواهان يكسانی برای همگان است، منجمله آنهايكيه به گروههای اقليت وابستگی دارند. همه افراد بشر از همان حقوق برخوردار هستند. در صورتیکه حکومت ها به میانی حقوق شهروندان خویش احترام بگذارند، بسیاری از معضلاتی که اقلیت ها را در کشورهای مختلف دچار دردمرسته نموده است قابل حل میباشند.

ما كرارا متقاعد شده ایم كه این حقوق در مورد گروههای اقلیت كرد نه تنها در عراق، بلكه در همه كورهایی كه دارای اقلیت

کتابخانه کردی در "بروکلین آمریکا"

سال بعد او کتابخانه کردی برانستیس کرد.

کتابخانه شامل بیش از ۱۰۰ اثر درباره فرهنگ و تاریخ کرد است که به زبانهای کردی، انگلیسی، فرانسه و آلمانی نوشته شده اند. بعضی از کتابها بطور غیر قانونی از خاورمیانه وارد شده اند. در میان آنها تنها کتاب الفبای کردی که در کوردستان شمالی به چاپ رسیده و اکنون نسخه آن توسط زمامداران ترکیه ضبط گردیده و مؤلف آن به چهار ماه زندان محکوم شد و همچنین کتاب کمیاب شرفنامه در مورد تاریخ کردها چشم می خورد.

کتابخانه توسط محققین روزنامه نگاران و کردهائی که می خوانند فرهنگ خود را برای خانواده های مهاجرشان زنده نگاه دارند، مورد استفاده قرار می گیرد. برطبق توافقی که بعمل آمده قرار است "کتابخانه" کردی "برنامه ای آموزشی برای کودکان کرد تهیه نماید تا آنها به قول خانم سعید پور بتوانند آنچه را نیاز دارند بدون احساس شرم و پنهانکاری به زبان کردی فراگیرند.

به نوشته روزنامه "کریستین ساینس مانیتور" چاپ آمریکا مدت سه سال است کتابخانه ای در "بروکلین" در تلاش بازگرداندن قسمت کوچکی از زبان، ادبیات و نام مکاتب عناصر تشکیل دهنده يك فرهنگ به یکی از کهن ترین مردمانی باشد که در عین حال از محرومترین مردمان است.

این کتابخانه در مهمانخانه يك ساختمان مرمری در يك حلقه آرام و درختکاری شده قرار دارد و تدریجاً به گنجینه ای از کتب کمیاب کردی، البسه، نقشه های قدیمی و بسیاری چیزها از سرزمین کوردستان که از نقشه های مدرن امروزی محو شده، بدل می گردد.

برطبق اظهارات "ورابها آلدین سعید پور، مدیر کتابخانه" کتابخانه کردی "یگانه کتابخانه در نیمکره غربی است که به مردم کوردستان توجه وافر نشان می دهد. خانم سعید پور در سال ۱۹۸۱ "برنامه" کردی را بنیان نهاد و موفق به دریافت شناسائی از موسسه "بقای فرهنگی، سازمانی غیرانتفاعی که در حفظ جوامع در معرض تهدید واقع شده تلاش می نماید، گردید. پنج

آدرس "کتابخانه" کردی

345 Park Place, Brooklyn, N.Y

USA

کشاکش میان ایران و ترکیه چگونه به سرعت پایان یافت؟

از موازین مورد قبول در روابط بین المللی منحرف نشده است. در مقابل، همسایه ما با گستاخی شگفت‌انگیزی اخلا لگری و در حالت در امور کشور ما را پیشه کرده است. بی‌گمان صبر و حوصله بسیار آنکارا در بروز این رفتار غیراصولی ایران، بی‌تأثیر نبوده و مخصوصاً روابط نخست‌وزیر اوزال با ایران برای نمونه رفتارها اثر گذاشته و رهبران ایران را در امر دخالت در امور داخلی ترکیه جریتر کرده است. به نظر می‌رسد تورگوت اوزال معامله و بازرگانی را بر مسائل سیاسی مقدم شمرده که این خود موجب گردیده که آنکارا در برابر

لگد مال شدن موازین دیپلماتی از سوی ایران سکوت محاطره‌آمیزی را اختیار کند.

چنین پدیده‌هاست خمینی هنوز درک نکرده که صبر و تحمل هم حد و بهری دارد.

امید داریم دولت تهران در فهم این حقیقت که اگر ترکیه تصمیمی گرفت در پیشبرد آن مجدانه خواهد کوشید در چار توهم نشود.

دولت تهران دست‌بندی و اختلافات فراوانی به‌منظور بدست گرفتن قدرت با چشم می‌خورد. هر اقدامی که آخوندها بعمل می‌آورند در خدمت تأمین منافع آنهاست، میتوان گفت مسأله

سلمان رشدی یکی از ایستادگان اقدامات می‌باشد زمامداران ایران استفادۀ از هر وسیله‌ای را برای جلب نظر مردم می‌سازند.

اما سیاستی را که رادیکالهای ایران در پیش گرفته‌اند هر سال بیش از پیش ایران را منزوی کرده است، خصوصاً آنها با ترکیه نیز به این اندازه شدت بیشتری می‌بخشد.

هرگاه تهران به این امر مقتنع نگردد که به راه رسم همسایگی احترام بگذارد این ایران است که زبان خواهد دید و نه ترکیه. آنکارا پیوسته طرفدار دوستی بین دو کشور بوده است. امید داریم در تهران هنوز هم انسانهای منطقی وجود داشته باشند.

بقیه سوئد و مسأله کرد

کرد می‌باشند. پیامال شده اند بعنوان سوئد ما هرگونه ادب و آزار و یا تبعیض علیه نوع بشر بخاطر ریشه‌های قومی یا سیاسی یا مذهبی را در هر کجا که روی دهد محکوم می‌کنیم. اقدامات قاطعی باید در کشورهای مربوطه بعمل آید، بطوری که حقوق مدنی جمعیت کرد کاملاً مورد احترام قرار گیرد. به اینان بایستی سهمی از بهره‌توسعه اقتصادی واگذار شود و اجازه یابند تا سبیل‌های فرهنگی ویژه خود را گسترش داده و حفظ

نمایند. بدین ترتیب امکان بازگشت سالم پناهندگان به محل سکونتشان فراهم خواهد شد. سوئد با جدیت تلاش نموده است و این امر را ادامه خواهد داد تا بر اساس چهار-یوب کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد، احترام به حقوق انسانی کردها فزونی یابد.

سوئد موجبات طرح مسأله کرد در کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد در تاریخ سوم مارس را فراهم آورد. در میان کمیسیون عالی پناهندگان و مایب سرخ سوئد

یکی از بزرگترین مساعادت دهندگان بشمار می‌رود. علاوه امسال در حساب مالی، افزایشی به میزان ۳۵ میلیون کرون سوئدی جهت کمک به فعالیت های کمیسیون عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان پیشنهاد شده است. من شخصاً طی گفتگو با کمیسیون عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان بر اهمیت اعطای کمک های مورد نیاز این پناهندگان تأکید کرده ام.





چند خبر مهم ایران و جهان

- ۱. رهبری ۲. تمرکز در مدیریت
- ۳. تمرکز در مدیریت
- ۴. تمرکز در مدیریت
- ۵. تعداد نمایندگان مجلس شورای اسلامی
- ۶. مجمع تشخیص مصلحت

بازنگری قانون اساسی و ۸. تفسیر نام مجلس شورای ملی به مجلس شورای اسلامی - خمینی حداکثر مدت برای این کار را دو ماه تعیین نمود.

همانگونه که پیش بینی می شد تغییرات و بازنگری مورد بحث حول مشکلات واقعی و اساسی مردم ایران نبود. بلکه در جهت جابجایی بحران رهبری نظام و مساله ولایت فقیه که در پی ماجرای برکناری منتظری سرپای وجود رژیم را فراگرفته بود بکار گرفته شد.

کرده بودند. علیغم اظهارات حکومت چین همچنان ادامه دارد و رهبران فعلی حزب کمونیست را به شیوه‌های بی سابقه تحت فشار گذاشته است.

چهارمین دور مذاکرات ایران و عراق روز بیستم آوریل برابر با ۳۱ فروردین ماه در ژنو تحت نظارت دبیر کل سازمان ملل و با حضور یان الیاسون برگزار گردید. گفتگوهای ایران و عراق که از ماه نوامبر گذشته معوق مانده بود. این بار نیز علیرغم تلاشهای تازه دکتولیار و نماینده ویژه اش، بدون دستیابی به کوچکترین موفقیت پایان رسید.

در دور جدید گفتگوها که تا چهارم اردیبهشت ماه بطول انجامید، مسائل مورد اختلاف قلی به مسان

"هوانیوانگ" رهبر پیشین حزب کمونیست، بین روز ۲۵ فروردین ماه در یکی از بیمارستانهای پکن چشم از جهان فرو بست. نامبرده بعد عنوان سمبل اصلاحات در چین وار طرفداران جندی د مکراسی و آزاد پها ای د مکرانیک در این کشور شناخته شده بود. ۸ سال پیش "هوانیوانگ" بخاطر عدم توانایی در پایان بخشیدن به تظاهراتی که به هوانیوانگ از د مکراسی در چین همراه افتاده بود از کار برکنار شد. مرکز این شخصیت ۷۳ ساله موج نویینی از تظاهرات دانشجویان چینی را برانگیخت. سلسله تظاهرات وسیعی را که دانشجویان دانشگاههای چین با هدفی که ترش د مکراسی در کشور و از آن جمله آزادی مطبوعات در پی مرگ

موضوع خود به یونانی اجناس ایران و عدم توانایی هیات ایرانی در اتخاذ تصمیمات جدی را می توان از عجل شکست دور جدید گفتگوها. شمرد. آقای دکتولیار نماینده ویژه خود یان الیاسون را مأمور ادامه تماس با طرفین کرده تا در صورت امکان گفتگوها در خرداد ماه از سر گرفته شود.

روز اول اردیبهشت ماه رفسنجانی یکی از خطبه‌های نماز جمع‌عصر را به مساله کشف جاسوسان آمریکایی در ارگانها و مراجع دولتی ایران اختصاص داد و به تفصیل پیرامون نحوه استخدام جاسوسان توسط "سیا" و مأموریتهای آنان سخن راند. متعاقب آن موسوی نخست وزیر سفارت آلمان غربی در ایران را به برقراری ارتباط میان جاسوسان و سازمانهای اطلاعاتی کشور آمریکا متهم کرد. بدنبال اظهارات رفسنجانی، محمدی ریشه‌ری وزیر اطلاعات و امنیت جمهوری اسلامی به معرفی تنی چند از دستگیرشدگان از جمله مقامی در وزارت خارجه، یک سرتیپ، سه سرهنگ و سه ناخدا اشاره کرد.

این ماجرا که پراز استعفا پها برکناری محلاتی و لاریجانی دو تن از اعضای برجسته وزارت امور خارجه ایران و همچنین عزل منتظری بوقوع پیوست و تبلیغات پر آب و تاب و افشاده در رسانه‌های کره‌ای کشور را به همراه داشت، برای سرپوش نهادن به اوضاع ناهنجار داخلی مسعود استفاده فرار گرفت.

کار گزاران رژیم حاکم در ایلام و اواخر موج تازه‌ای از اقدام و دستگیری را براه انداخته‌اند و بنظر می‌رسد که می‌خواهند مخالفین رانده شده از ارگانهای دولتی را با اتهام و برچسب هائی چون جاسوسی برای آمریکا به چوبه دار یا گوشه‌های زندان بپیازند .

خانم دانیل میتران همسر رئیس‌جمهوری فرانسه به منظور بررسی وضع کرد های عراقی که سال گذشته به ترکیه پناه بردند به جنوب شرقی ترکیه سفر کرد . خانم میتران که به نمایندگی از سوی گروه هوادار حقوق بشر موسوم به "فرانس لیبرته" به میان پناهندگان کرد عراقی در ترکیه رفته بود ، با استقبال گرم آنان روبرو گشت .

پناهندگان مزبور در وضعیت اسفاری بسر می‌برند . بی امکاناتی و سرمای طاقت فرسای زمستان گذشته شمار کثیری از آنان بویژه کودکان را در کام مرگ فرو برد و هم اکنون نیز با محرومیت‌های عدیدی چون نداشتن سرپناه و پوشاک و ذخیرات کافی و دسترسی نداشتن به دکتر و دوا روبرو هستند . دولت ترکیه از جهان غرب کمک‌هایی به ارزش ۸۵ میلیون دلار برای تأمین غذا و مسکن پناهندگان کرد که عده شان به حدود ۴۰ هزار تن می‌رسد درخواست کرده است . ولی کمسیون عالی سازمان ملل در امور پناهندگان فقط یک رقم آن را عرضه داشته است .

در آخرین جمعه ماه رمضان

۱۵ اردیبهشت - هاشمی رفسنجانی طی نطقی بناسبت "روز جهانی قدس" فلسطینیان را به خشونت علیه شهروندان آمریکا ، فرانسه ، انگلستان و اقدام علیه منافع کشورهای غربی در اقصی نقاط جهان دعوت کرد . این دعوت با خشم و انزجار افکار عمومی جهانیان و ابراز ناخشنودی سران کشورهای جهان و همچنین رهبران سازمان آزاد بخش فلسطین روبرو شد .

بنظر می‌رسد آقای رفسنجانی که تا چندی پیش در میان غربی ها به میانروی شهرت یافته بود ، بمنظور جلب حمایت خمینی و افراطیبهای درون قدرت حاکم در آستانه انتخابات ریاست جمهوری می‌خواهد چهره رادیکالتری از خود ارائه دهد .

کمیته مرکزی حزب کمونیست شوروی جهت تسریع بخشیدن به روند گلاسنوست و پرسترویکا در شوروی ، در یک اقدام بی سابقه بیش از صد نفر

از اعضای خود را برکنار کرد . گارباچوف قبل از این تصمیم در یک جلسه سری حزبی در روز سه شنبه ۲۵ آوریل سخنرانی شدیدی لحنی ابرار کردم بود که روز بعد در جراید شوروی انتشار یافت . رهبر شوروی در سخنان خود به نارضایتی عمومی از اوضاع و سبببببببب اشاره کرده بود .

روز نوزدهم اردیبهشت ماه ، خاضه‌ای رئیس‌جمهوری ایران ، با هیات همراه خود وارد پکن پایتخت چین شد . در جریان دیدار خاضه‌ای از کشور چین و ملاقات با مقامات بلند پایه این کشور موافقتنامه‌ای در زمینه‌های اقتصادی و فرهنگی امضاء شد .

نامبرده روز ۲۴ اردیبهشت بناسه دعوت قلبی کره شمالی وارد پیونگ یانگ پایتخت آن کشور شد .

قانون خودمختاری
«کاتالون»



منتشر شد

ناله‌ی بی‌بدهشی



محمد قادری

رژیم اسلامی و جنبش دانشجویی

۱- تمفیه دانشجویان

انقلابی و دگراندیش استادان

و کارکنان مرفعی تحت عنوان

بازسازی و طاعت زدایی

طی نه ساله که از انقلاب

فرهنگی میگذرد، دانشجویان

و استادان مرفعی به پهنه های

گوناگون از پشت میزهای

دانشگاه به پشت میله های

زندادان و شکنجه گاهای مخوف،

رژیم انداخته شده یا پاکسازی

شده اند.

۲- مکتبی کردن دانشگاهها.

طی این مدت کارگزاران رژیم

سی کرده اند دانشگاه را به

محیط تاریک اندیشی تبدیل

کنند، آن را از جنبش خلقی

جدا ساخته و به خدمت ارتجاع

درآورند. آنان برای تحقق

شعار کاذب "وحدت حوزه

و دانشگاه" و "وحدت روحانی

و دانشجوی" راه را بسرو

حوزه های علمیه بمنظور مکتبی

کردن دانشگاه باز کردند و

در این راستا کوشیدند متون

درسی دانشگاهها را از محتوای

علمی تهی نمایند و به ترویج

افکار قرون وسطایی و اشاعه

خرافات و باورهای ضد علمی

رونق بدهند.

شایان ذکر است که رژیم

طی این مدت نهادهای ضد

انقلابی همچون انجمنهای

اسلامی، هیئت های گزینش

و جهاد دانشگاهی را بمشابه

اهرمی برای تحقق سیاستهای

ویرانگر فرهنگی اش بکار برده



آخوندی جنبش دانشجویی را

یکی از موانع بزرگ بر سر راه

تحقق اهداف ارتجاعی شان تلقی

میکردند و به این امر نیک

واقف بودند که دانشگاه در

کشورما همیشه کانونی برای

فرا گیری دانش سیاسی، پرورش

اندیشه های نو و مرفعی و سنگری

برای نیروهای انقلابی بوده

است. لذا به موازات برداشتن

نخستین گامهای استبداد

و پرورش به دساوردهای انقلاب

رژیم آخوندی موعوب از جنبش

دانشجویی، خلاص شدن از شبح

دانشگاه را در دستور روز

قرار داد، و در اردیبهشت

۵۹ شورای انقلاب وقت در زیر

پوشش انقلاب فرهنگی دستور

پرورش به ساحت دانشگاه را

صادر کرد. ارتجاع حاکم با

بیخ چاقوکشان حزب الله

و افراد کمپته و سپیگاه

پاداران، دانشگاه ایمن

سنگر آزادی و علم را در

خون دانشجویان انقلابی غرقه

کرد و علی رغم سه روز مقاومت

شجاعانه دانشگاهیان، دانشگاه

را اشغال نمود.

از آن تاریخ بمدت سه

سال دانشگاهها بحالت تعطیل

درآمدند و کارگزاران رژیم

به پیاده کردن طرح انقلاب

فرهنگی پرداختند. رژیم

آخوندی زیرپوشش انقلاب

فرهنگی اهداف زیر را دنبال

ساخت:

جنبش دانشجویی در مبارزات

خلقهای ایران بمنظور کسب

آزادی و استقلال همواره جایگاه

ویژه ای داشته است. ایمن

جنبش طی سالهای حاکمیت

دیکتاتوری و ابسته شاه حتی

در بدترین شرایط خفقان علیرغم

فشار و سرکوب شدید مزدوران

ساواک و گارد دانشگاهی هرگز

درفش مبارزه را از کتف

نگذاشت و همیشگی مشعل دار

پیکار و سمبل تسلیم ناپذیری

بود.

در گرمای و اعتراف

مبارزات قهرمانانه نوده ها طی

سالهای ۵۷- ۵۶ جنبش دانشجویی

بیش از هر زمانی با جنبش خلق

گره خورد و سرانجام بایروری

انقلاب بزرگ نوده ای که در آن

نقش درخشان و بس برجسته ای

ایفا کرد، یک دوره مملو از

فعالیه ایثار و آزمون را

از سر گذراند.

پس از سقوط رژیم شاه و بر

روی کار آمدن رژیم ولایت فقیه

در ایران، جنبش دانشجویی

با توجه به فضای عطر آکین

پس از انقلاب، استقرار دفاتر

سازمانهای سیاسی در دانشگاهها

و تشکیل شورای هماهنگی

دانشگاهها - از نمایندگان

دانشجویان، اساتید، کارکنان -

و شرکت در حرکت نوده ها،

تحرك و جنب و جوش تازه ای


را آغاز کرد.

اما کارگزاران رژیم

دانشگاههای ایران در وضعیت بحرانی و بسیار غم انگیزی بسر میبرند. اما این وضعیت نمیتواند مدت زیادی دوام بیاورد. زمینه‌های مبارزه سیاسی، صنفی و دمکراتیک در دانشگاههای ایران وجود دارد. جنبش دانشجویی باید از تجارب گرانهای خود از مبارزات سیاسی و صنفی در دوران دیکتاتوری شاه استفاده کند. باید مبارزه علیه نهادهای سرکوبگر دانشگاهی، کوشش در راه برسمیت شناخته شدن حقوق صنفی دانشجویان، لغو ضوابط ارتجاعی کنکور سراسری، بازگرداندن دانشجویان و استادان اخراجی دانشگاههای ایران در وضعیت بحرانی و بسیار غم انگیزی بسر میبرند. اما این وضعیت نمیتواند مدت زیادی دوام بیاورد. زمینه‌های مبارزه سیاسی، صنفی و دمکراتیک در دانشگاههای ایران وجود دارد. جنبش دانشجویی باید از تجارب گرانهای خود از مبارزات سیاسی و صنفی در دوران دیکتاتوری شاه استفاده کند. باید مبارزه علیه نهادهای سرکوبگر دانشگاهی، کوشش در راه برسمیت شناخته شدن حقوق صنفی دانشجویان، لغو ضوابط ارتجاعی کنکور سراسری، بازگرداندن دانشجویان و استادان اخراجی

است. در کنار وضعیت اسفباری که دانشگاههای کشور از برکت سیاستهای ویرانگر فرهنگی و آموزشی نصیبشان شده است، ضوابط پلیسی - ارتجاعی و تفتیش عقاید و مقررات ویژه برای دانشجویان موجود در دانشگاه و در گزینش دانشجویی جدید وضع شده است. گزینش دانشجو امروز بر پایهی معلومات عمومی قرار ندارد. هر ساله بیش از ۶۰۰ هزار تن داوطلب در آزمون سراسری ورود به دانشگاههای کشور شرکت میکنند که از میان آنها تنها ۱۰٪ بعد از گذشتن از موانع گوناگون همچون آزمونهای ایدئولوژیک میتوانند به مؤسسات عالی آموزشی راه یابند. در عین حال سهمیه نهادهای ارتجاعی همچون سپاه پاسداران و جهاد سازندگی و بسیج مستضعفان و ... برای ورود به دانشگاهها هر روز افزایش مییابد. در این صورت با کسانی میشود دریافت که تذکر اخیر شورای عالی انقلاب فرهنگی به فرهنگی وزیر فرهنگ و آموزش عالی در مورد خودداری از تبعیض و خط بازی، در عین حال که بیانگر واقعیت تبعیض در پذیرش دانشجو است، تلاشی بیپسوده بمنظور فریب افکار عمومی مردم و بویژه دانشگاهیان است. بطوریکه مشاهده میکنیم

منتشر شد



لایحه‌های جدید

شی‌گردنه و ده‌یه‌کی
«کورتیه باس»

وینارکی هاورس تکوش...
دوکتور عبدالرحمن قاسموی مکتوبی گشتی...
مکتوبی دیموکراتی کوردستانی شماره ۱...
پایینومی ۱۵ - ۱۳۱۴/۵/۲۲ ی کومته‌ی ناوه‌ندی د.

بقیه از صفحه ۳

روز خوش بینی نسبت به آینده!

که در مرحله فعلی در مبارزه برای تأمین دموکراسی و خودمختاری فعالانه شرکت نمایند. چراکه پیروزی این مبارزه در این حال به منجر به تحقق خواستهای اصلی همه مردم کردستان و از آنجمله کارگران خواهد گردید به بسیاری از خواستهای صغی آنان نیز جامه عمل خواهد پوشاند و راه را برای عملی ساختن خواستهای دیگر هموار خواهد نمود.

در برنامه حزب دموکرات تأمین اصل ۴ ساعت کار در هفته و حتی کمتر از این مدت برای کارگرانی که به کارهای سخت اشتغال دارند، در نظر گرفته شده است. تعیین حداقل دستمزد برای کارگران متناسب با هزینه زندگی و افزایش آن با توجه به بالا رفتن هزینه، و همچنین حقوق یکسان برای زنان کارگر، تأمین بیمه در مقابل

حوادث ناشی از کار، بیماری، از کار افتادگی و کهولت ممنوعیت به کار گماردن کودکان کمتر از ۱۵ سال، کاهش و بالاخره از میان برداشتن بیکاری از خواستهایی است که حزب ما هم اکنون در راه تحقق آنها مبارزه میکند.

طبقه کارگر ایران و از جمله کارگران کردستان، در شرایط خفقان و سرکوب کنونی نیز جشن اول ماه مه را به شیوه های مختلف برگزار مینمایند. کارگران و رزمندگان میهن ما امسال بیش از پیش به نتایج مبارزات خود و همه مردم ایران دل بسته اند. چراکه امیدوارند با تکیه به نیروی لایزال خود و تداوم مبارزه، با استفاده از شرایط مناسبی که در داخل کشور و در سطح بین المللی ایجاد شده، سال آینده جشن اول ماه مه را در اوضاع و احوال بهتر و مناسبتری برگزار نمایند.

زن و مرد در خانواده و جامعه حقوق مساوی دارند و در مقابل کار مساوی حقوق مساوی دریافت میکنند.

"از برنامه حزب دموکرات کردستان ایران فصل سوم، حقوق ساکنان منطقه خودمختار"

اصل ۴۰ ساعت کار در هفته در همه جا عملی می گردد. کارگرانی که به کارهای سخت اشتغال دارند باید ساعات کمتری در هفته کار کنند. حداقل دستمزد کارگران متناسب با هزینه زندگی تعیین میشود و با توجه به بالا رفتن هزینه زندگی افزایش می یابد. کارگران در مقابل حوادث ناشی از کار، بیماری، از کار افتادگی و کهولت بیمه میشوند. بکارگماردن کودکانی که سنشان از ۱۵ سال کمتر باشد ممنوع است. شرایط اقتصادی و اجتماعی لازم برای کاهش و سپس از میان برداشتن بیکاری باید بوجود آید.

"از برنامه حزب دموکرات کردستان ایران فصل چهارم، سیاست اقتصادی و اجتماعی"

ادامه جنایات رژیم در کردستان

نام خانوادگی	اهل	سال دستگیری	محل و تاریخ اعدام
۱. سلطان حاجی رسولی (دکتر سلطان)	کالی کتند "بوکان"	۱۳۶۵	سند و آبسپار ۱۳۶۸
۲. محمد کریم جوانمردی (کریم هوشیاری)	"حصن لولان" افتار	۱۳۶۴	تکاب - بهار ۱۳۶۸
۳. علی نظری	جوانمرد	۱۳۶۵	ریزن آباد ۱۳۶۸
۴. تیمور خالیدی	"نویشمی" اورامانات	۱۳۶۶	// //
۵. نصیرالدین صدی	"نیری"	//	// //
۶. هدایت حسینی	"پلمبران"	//	// //

اعدام جمعی زندانیان سیاسی از سوی رژیم ضد خلقی آخوندی همچنان ادامه دارد و هر روز خبر از اعدامهای جدیدی می‌رسد.

از آنجا که رژیم خیر این اعدامها را رسماً اعلام نمی‌کند، کسب اطلاعات دقیق درباره شماره این اعدامها و محل اجرای آنها مشکل است. با وجود این بدنبال انتشار نام عده‌ای از اعدام شدگان در شماره‌های قبلی "کردستان" اینک اسامی تعداد دیگری از زندانیان سیاسی را که توسط رژیم اعدام شده‌اند و به تازگی خبر آنها بدست ما رسید، بدین شرح درج می‌کنیم:

واحدی مهدی کردستان ایران

همه روزه: به دو زبان کردی و فارسی
موج کوتاه ردیف‌های:

۶۵، ۷۵ و ۴۱ متر

برنامه: اصلی در ساعت ۱۲/۳۰ الی ۲ بعد از ظهر
عین همین برنامه در ساعت ۵ الی ۶/۳۰ عصر
برنامه: کردی روز بعد در ساعت ۷ الی ۸ صبح
بخش می‌گردد.

کسک های مالی خود را به حساب ما بکنید
زیر وارنر:

C.C.P. PARIS 68040 M020
FRANCE

و پیش ما بکنی آن را به این آدرس بکنید:

A.F.K. B.P. 102 . 75623 PARIS
CEDEX 13 FRANCE